

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobce: **L. B.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

za účasti: **SVÍČKÁRNA RODAS s. r. o.**
sídlem Na Balkáně 211/9, 250 92 Šestajovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2024, č. j. 005094/2024/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Na úvod je třeba konstatovat, že žalobu ke zdejšímu soudu podali L. B. a M. B., právní předchůdci (dále jen „právní předchůdci“) L. B. (dále jen „žalobce“), na něhož s právními

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

účinky nastalými v průběhu soudního řízení převedli vlastnické právo k pozemku (identifikace pozemku viz bod 2. níže). Soud k jejich návrhu výrokem I. usnesení ze dne 26. 7. 2024, č. j. 54 A 17/2024-35, připustil, aby žalobce v tomto řízení vstoupil na jejich místo. V dalším textu proto bude soud z důvodu přehlednosti a zjednodušení užívat již jen označení žalobce (vyjma rekapitulace správního spisu), byť daná podání v řízení před soudem učinili jeho právní předchůdci.

2. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav (dále jen „stavební úřad“) ze dne 12. 7. 2023, č. j. 99482/2023/SÚ/EvSch (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo vlastníkovi (právním předchůdcům) pozemku parc. č. XA, v katastrálním území X (dále jen „Pozemek“; níže uváděné pozemky se nacházejí v témže katastrálním území), nařízeno odstranit torzální část skleníku „C“ (dále jen „stavba“) podle § 129 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 465/2023 Sb. (dále jen „stavební zákon“).

Průběh správního řízení

3. Stavební úřad vyzval dne 13. 4. 2022 právní předchůdce žalobce mj. k okamžitému zamezení vstupu a zajištění celé stavby skleníku na Pozemku, k provedení nutných zabezpečovacích prací stavebním podnikatelem na stavbě a k předložení návrhu na trvalé odstranění závad bránících řádnému užívání stavby. Stavební úřad přistoupil k vydání výzvy, neboť zjistil, že stavba je ve velmi špatném stavebně technickém stavu, který ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost a majetek třetích osob. Následně dne 24. 5. 2022 provedl „vizuální kontrolu“ stavby. Jelikož nebyla ve stanovené lhůtě náprava zjednána, stavební úřad nařídil právním předchůdcům žalobce stejné povinnosti jako v předešlé výzvě i rozhodnutím ze dne 24. 6. 2022, č. j. 83578/2022/SÚ/EvSch.
4. Stavební úřad dne 2. 5. 2023 oznámil zahájení řízení o odstranění stavby, v němž konstatoval, že stavbu skleníku pomyslně rozdělil na tři části – část „A“ kotelna, část „B“ horní velký skleník, část „C“ dolní malý skleník. Předmětem řízení je pouze část označená písmenem „C“. Tato stavba má půdorysné rozměry 5,4 m x 4,5 m a volně navazuje na část skleníku „B“. Ze zbytků konstrukce se dá dovodit, že původně byla tvořena obvodovou cihelnou stěnou vysokou cca 30 – 60 cm nad okolní terén. Z odborného posouzení, které vypracoval autorizovaný inženýr pro pozemní stavby Ing. Ivan Rudiš dne 27. 3. 2023 (dále jen „odborné posouzení ze dne 27. 3. 2023“), i samotného vizuálního posouzení je zřejmé, že stavba je v havarijním stavu a ohrožuje životy a zdraví osob nebo zvířat pohybujících se v bezprostřední blízkosti stavby. Součástí spisu je rovněž statické posouzení stavby vypracované J. B. a Ing. J. B. z 15. 2. 2022 (dále jen „statické posouzení ze dne 15. 2. 2022“).
5. Právní předchůdci v řízení o odstranění stavby uplatnili námitky. Uvedli, že skleník stojí při obvodové zdi kulturní památky – tvrze, která je zapsána v seznamu nemovitých kulturních památek. V současnosti probíhají stavební práce na její obnově. Podle právních předchůdců nemá Ing. Ivan Rudiš příslušnou odbornost v oboru statika a dynamika staveb. Naopak ze statického posouzení ze dne 15. 2. 2022 vyplývá, že oprava možná je. Přístup ke stavbě je možný jen přes pozemek parc. č. XB osoby zúčastněné na řízení. Stavba volně přístupná není a zájem na jejím odstranění má právě tato společnost. Jelikož je skleník součástí bývalého hospodářského dvora tvrze, byť sám není kulturní památkou, dotváří jeho

prostředí a předzámčí. Společenský zájem na jeho zachování proto převyšuje. Stavba by měla být opravena a osobě zúčastněné na řízení uložena povinnost strpět vstup na pozemek parc. č. XB za účelem zajištění potřebných udržovacích prací.

6. Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad nařídil odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a též z důvodu naléhavého veřejného zájmu vyloučil odkladný účinek odvolání podle § 85 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V úvahu vzal závažný stavebně technický stav stavby, který ohrožuje životy a zdraví osob pohybujících se v její bezprostřední blízkosti možným pádem nezajištěných ocelových konstrukcí stavby a zvětralých konstrukcí obvodového pláště. Stavba je volně přístupná z pozemku parc. č. XB. Stavební úřad dále poukázal na to, že vlastník stavby v rozporu s vydaným rozhodnutím závažný stav stavby neodstranil. K námitkám stavební úřad uvedl, že stavba není kulturní památkou ani architektonicky významnou stavbou. Bez pochybností jeví známky dlouhodobě zanedbané údržby, pročez není relevantní tvrzení, že za její stav odpovídá osoba zúčastněná na řízení, která vlastní pozemek parc. č. XB od roku 2017. Údržba se neprovádí mnohem déle. Autor odborného posouzení ze dne 27. 3. 2023 měl patřičnou kvalifikaci k jeho vypracování. Závěrem stavební úřad argumentoval, že bez řádné údržby se stav stavby rychle zhoršuje. To se nejspíše stalo i v období mezi vypracováním jednotlivých posudků. Podle pozdějšího z nich již stavbu nelze zachránit.
7. V odvolání právní předchůdci stavebnímu úřadu vytýkali, že řádně neposoudil splnění podmínky podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a pouze převzal závěry odborného posouzení ze dne 27. 3. 2023. K odvolání se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení, která tvrdila, že její areál je využíván za účelem konání kulturně vzdělávacích akcí pro školy, školky a širokou veřejnost. Zejména jej navštěvují děti od 3 let věku. Argumentovala špatným technickým stavem stavby a vyjádřila obavu, že může dojít k ohrožení „*životů malých dětí a zvířátek*“.
8. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl. Měl za to, že odborné posouzení ze dne 27. 3. 2023 neodpovídá na právní otázku stran splnění podmínek pro nařízení odstranění stavby. Závěr o havarijním stavu stavby, který vyžaduje okamžitý zásah hlavně z důvodu nebezpečí pro své okolí, mohl být v odborném posouzení učiněn. Stavební úřad se nadto nespokojil jen s tímto podkladem. K obdobnému závěru dospěl i na základě kontrolní prohlídky stavby. V řízení nebyl navržen důkaz, který by dané závěry vyvracel. Součástí spisu je rovněž statické posouzení ze dne 15. 2. 2022, které je o rok starší než odborné posouzení ze dne 27. 3. 2023. I v něm je pak doporučeno provést komplexní opravu stavby, která do dne vydání napadeného rozhodnutí nebyla provedena. V rámci řízení o odstranění stavby je relevantní pouze to, zda je stavba svým stavebně technickým stavem schopna ohrozit své okolí či nikoliv. Tuto skutečnost nelze považovat za soukromý zájem osoby zúčastněné na řízení, neboť jde o veřejný zájem dle § 132 odst. 3 písm. c) stavebního zákona.

Obsah podání účastníků

9. Žalobce namítá, že žalovaný porušil § 2, § 50 odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Správní orgány jen rekapitulovaly odborné závěry z posudků, aniž by je hodnotily. Žalobce nečiní závažný stav stavby z technického hlediska sporným. Žalovaný však bez dalšího převzal závěr o údajném ohrožení života a zdraví osob nebo zvířat pohybujících se v bezprostřední blízkosti stavby. Jde o otázku právní a názory zpracovatele odborného vyjádření o ní nejsou

pro správní orgán závazné. Správní orgán musí provést vlastní zhodnocení a správní úvahu, a to ohledně konkrétního způsobu naplnění podmínek dle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v závislosti na specifických okolnostech případu. Těmi jsou mj. skutkový stav na místě samém. Bylo povinností žalovaného vypořádat se s tím, jak konkrétně stavba daných rozměrů ohrožuje život nebo zdraví osob nebo zvířat či bezpečnost. Dle žalobce stavba reálné ohrožení nepředstavuje. Žalovaný takovou správní úvahu výslovně odmítl učinit.

10. Žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí a odmítá, že by nebylo řádně odůvodněno. Nesouhlasí s tím, že správní orgány jen převzaly závěry z odborných posouzení. Žalovaný naopak vycházel též ze závěrů stavebního úřadu a vyjádření právních předchůdců žalobce. Dle žalovaného je zcela očekávatelné, že v rámci volného hodnocení důkazů mohou správní orgány přisuzovat stěžejní výpovědní hodnotu odborným podkladům zpracovaným oprávněnými osobami. Žalobce o jejich správnosti nevyvolává jakékoliv (oprávněné) pochybnosti. Žalovanému není zřejmé, jaké další důkazní prostředky měl obstarat. V odvolání bylo argumentováno zdravým rozumem osob pohybujících se v okolí stavby. To ale popírá smysl § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona.
11. Osoba zúčastněná na řízení se k věci samé v řízení před soudem nevyjádřila.

Posouzení žaloby

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou a po vyčerpání řádných opravných prostředků. Žaloba je proto věcně projednatelná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť s tímto postupem účastníci řízení implicitně souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
13. Podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona „[s]tavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby, která svým závadným stavem ohrožuje život nebo zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí anebo majetek třetích osob, a její vlastník přes rozhodnutí stavebního úřadu ve stanovené lhůtě neodstraní závadný stav stavby; jde-li o stavbu, která je kulturní památkou, postupuje se podle zvláštního právního předpisu“.
14. Z citovaného ustanovení plyne, že stavební úřad nařídí odstranění stavby jejímu vlastníku při splnění dvou zákonných podmínek. Zaprvé, musí jít o stavbu, která svým závadným stavem ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí anebo majetek třetích osob. Zadruhé, její vlastník ani přes rozhodnutí stavebního úřadu ve stanovené lhůtě závadný stav stavby neodstraní. Stavební úřad je proto povinen, nejde-li o neodkladné odstranění stavby podle § 135 odst. 1 stavebního zákona, nejprve dát vlastníku stavby možnost v přiměřené lhůtě její závadný stav odstranit a teprve v případě, že tak vlastník v této lhůtě neučiní, stavební úřad nařídí odstranění stavby. Postup podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona lze tudíž charakterizovat jako opatření krajní a subsidiární, které se užije pouze v případě, pokud rozhodnutí stavebního úřadu učiněné v rámci jeho dozorové pravomoci směřující k odstranění závad na stavbě (např. podle § 134 odst. 2, § 135 odst. 2 či § 137 odst. 1 stavebního zákona) nevedou k nápravě závadného stavu z důvodu nespolupráce vlastníka závadné stavby [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 11. 2020, č. j. 1 As 85/2020-41, či rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 5. 12. 2022, č. j. 59 A 56/2022-70].
15. Mezi účastníky není sporné splnění druhé podmínky, tj. neodstranění nevyhovujícího stavebně technického stavu stavby vlastníkem ve lhůtě stanovené stavebním úřadem. Ze

správního spisu se podává, že stavební úřad vyzval právní předchůdce žalobce ke zjednání nápravy podle § 134 odst. 3 stavebního zákona rozhodnutím ze dne 24. 6. 2022, č. j. 83578/2022/SÚ/EvSch. V prvostupňovém rozhodnutí na straně 4 pak stavební úřad konstatuje, že závadný stav stavby nebyl ani přes vydané rozhodnutí odstraněn. Správní spis sice obsahuje rovněž podání ze dne 2. 10. 2022, jímž J. B. (jednající za právní předchůdce žalobce) stavebnímu úřadu oznamoval provedení zabezpečovacích prací na stavbě dne 29. 9. 2022, nicméně stavební úřad prvostupňové rozhodnutí založil mj. na odborném posouzení ze dne 27. 3. 2023, které stav stavby označilo za havarijní a neopravitelný (k tomu viz dále). Sám žalobce na straně 3 žaloby (shodně jako v odvolání) uvádí, že „špatný či závadný stav předmětné stavby jako technické či odborné kategorie nečiní sporným“. Soudu nepřislušelo, aby za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (viz body 31 a 32 rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Jelikož tedy žalobce splnění této podmínky nezpochybnil, soud ze závěru o jejím naplnění vycházel.

16. Soud si povšiml, že v podání ze dne 25. 7. 2024 žalobce namítal, že současnou situaci do značné míry vyvolala nepřístupnost Pozemku v důsledku obstrukcí osoby zúčastněné na řízení. Nicméně odhlédl-li by soud od toho, že se jednalo o tvrzení primárně k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, nemohl by jej považovat za včas uplatněný žalobní bod, neboť žalobce jej vznesl až po uplynutí lhůty k podání žaloby. Soud se proto tímto argumentem nemohl věcně zabývat (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.). Toliko nad rámec soud odkazuje na stranu 6 prvostupňového rozhodnutí, kde stavební úřad uvedl, že údržba stavby se neprovádí již delší dobu, tj. i před tím, než sousední pozemek parc. č. XB nabyla osoba zúčastněná na řízení.
17. Podstatou sporu v řízení před soudem i správními orgány je naopak skutečnost, zda správní orgány prokázaly a odůvodnily splnění první podmínky, tj. zda stavba svým závadným stavem ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí anebo majetek třetích osob. Podle žalobce stavební úřad i žalovaný toliko převzali závěry vypracovaných odborných posouzení, aniž by stav stavby zhodnotili vlastní úvahou.
18. Soud se se žalobcem neztotožnil.
19. Stavební úřad se k naplnění podmínek podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona vyjádřil na straně 4 prvostupňového rozhodnutí. Učinil tak sice stručně, ale přezkoumatelně a v souladu s podklady založenými ve správním spisu. Konkrétně poukázal na to, že stavba je volně přístupná z přilehlého pozemku parc. č. XB vlastněného osobou zúčastněnou na řízení a přímo ohrožuje životy a zdraví osob pohybujících se v bezprostřední blízkosti stavby možným pádem nezajištěných zvětralých konstrukcí obvodového pláště a ocelových konstrukcí stavby. Tím stavební úřad dostatečným způsobem popsal, v čem spatřuje závadný stav stavby, jenž je nebezpečím pro její okolí. Tyto úvahy jsou pak podloženy shromážděnými podklady.
20. Ze statického posouzení ze dne 15. 2. 2022 lze citovat ze závěrečné pasáže týkající se hodnocení stavby (zde míněno skleníku jako celku): „*Stavba jako celek je v současnosti ve zhoršeném stav (sic!) a vyžaduje zásah. Současný stav sice neohrožuje okolí možným zřícením stavby nebo jejich (sic!) částí, nicméně konstrukce krovu je vážně poškozena a není možné na ní pohlížet (sic!) jako na funkční. V souvislosti s tím není stavba schopna nadále odolávat běžným okolním vlivům a brozí její bezprostřední poškození a následná destrukce a případné poškození*

okolních staveb. Vzhledem k rozsahu poškození na většině základních konstrukcí, stávající technologie stavby a požadavkům na budoucí využití je možná jeho oprava a není nutná jeho demolice. Vzhledem k dlouhodobému využití v rámci přilehlého areálu Turze Košátky je vhodné objekt opravit a případně začlenit do památkového areálu. Stávající budova navazuje na historický areál a tvoří jeho nedílnou součást. S vedlejším objektem historické sypky (sic!) je rovněž spjat stavebně a jeho případná demolice by mohla negativně ovlivnit poměry v historickém objektu a způsobit jeho poškození.“ V části B.2.7. Mechanická odolnost a stabilita je dále uvedeno: „Stavba v současném stavu neodpovídá nutným požadavkům na mechanickou odolnost stavby a stabilitu. Zejména konstrukce krovu a s ním související střešní krytiny je považována za nefunkční a její stav je havarijní, je nutné jejich stav bezprostředně řešit.“

21. Statické posouzení ze dne 15. 2. 2022 tedy shledává stav stavby jako nevyhovující a vyžadující bezprostřední zásah. Připouští však, že stavba je opravitelná a nevyžaduje demolici. Podstatné ale je, že dle tohoto posouzení stavba již není schopna odolávat běžným okolním vlivům, pročez hrozí její bezprostřední poškození, následná destrukce a s tím související poškození okolních staveb. Rovněž nelze přehlédnout, že statické posouzení bylo vyhotoveno ještě před tím, než stavební úřad vyzval dne 13. 4. 2022 původní vlastníky stavby k odstranění závadného stavu stavby a provedení nutných zabezpečovacích prací. Jak bylo rekapitulováno výše, uložení shodných povinností následovalo i rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 24. 6. 2022. Žalobce přitom netvrdí, že by závadný stav stavby byl po tomto datu odstraněn.
22. Stavební úřad následně zadal vypracování odborného posouzení ze dne 27. 3. 2023. To konkrétně k nyní řešené stavbě, tj. části „C“ skleníku jako celku (viz výše), nejprve popisuje její pravděpodobné původní provedení a následně uzavírá, že obvodová stěna stavby je nad úroveň terénu již rozpadlá a nefunkční. Pokračuje, že „[d]egradace obvodové stěny dosáhla již takového stupně, že nosná konstrukce podírající rámové (sic!) zastřešení byla „nahrazena“ (jistě provizorně) dřevěnou kulatinou“. Zpracovatel odborného posouzení doporučuje odklidit rozpadlé zdivo, provést demontáž zbytků zastřešení, odbourat nadzemní konstrukce a pak vystavět skleník nový. Odborné posouzení obsahuje následující závěr: „S odkazem na výše popsany stav jednotlivých konstrukcí v různých částech celé stavby považují současný stav stavby jako celku za havarijní, který vyžaduje okamžitý zásah hlavně z důvodu nebezpečí pro své okolí. (...) Malý skleník je neopravitelný, neboť „nadzákladové“ stěny, které vycházejí z úrovně 1 m pod terénem do zdí obvodových, jsou rozpadlé. Technický termín „nadzákladové“ je pochybný, neboť existenci základů jsem nezjistil. Proto každá činnost na tomto malém skleníku musí začít jeho demolicí. Nutnost okamžitého zásahu na objektu jako celku zdůvodňuji i tím, že tato ruina je volně přístupná lidem (tedy i dětem), kteří se pohybují po vedlejším rozlehlém pozemku jiného majitele. Toto může vést ke zranění osob: možná další samovolná destrukce popsanych konstrukcí, pád z úrovně volně přístupného terénu do úrovně podlahy skleníku bez jakékoli (alespoň provizorní) zábrany, zapadnutí do prohlubně v kotelně (...).“ Součástí odborného posouzení jsou rovněž fotografie zachycující stavbu a její jednotlivé části.
23. Z výše uvedeného je zjevné, že odborná vyjádření se shodují v tom, že stavba je skutečně v závadném stavu. To ostatně plyne i z laického pohledu na fotografie stavby, které jsou založeny ve správním spisu. Liší se v zásadě pouze v tom, zdali lze popsany stav opravit, či je nutné přistoupit k odstranění stavby. K tomu se stavební úřad vyjádřil na straně 6 prvostupňového rozhodnutí, kde podotkl, že z důvodu absence řádné údržby stavba rychle destruuje, což se nejspíše stalo v období (přibližně jednoho roku) mezi vypracováním odborných vyjádření, když dle odborného posouzení ze dne 27. 3. 2023 již stavbu nelze

zachránit. Tento závěr opět nebyl žalobcem v odvolání ani v žalobě jakkoliv zpochybněn. Soudu se nadto jeví vysvětlení stavebního úřadu jako logické a nemá mu co vytknout.

24. S ohledem na citované závěry odborných vyjádření obстоjí závěr stavebního úřadu ohledně ohrožení osob pohybujících se v blízkosti stavby možným pádem ocelových či obvodových konstrukcí stavby. V řízení bylo prokazatelně zjištěno, že obvodová zeď stavby je nefunkční a rozpadlá. Zároveň nosná konstrukce podpírající rámové zastřešení byla zčásti nahrazena dřevěnou kulatinou. Již statické posouzení ze dne 15. 2. 2022 uzavřelo, že stavba není schopna odolávat běžným okolním vlivům, a tedy hrozí její destrukce. Tyto skutečnosti podporují posouzení stavebního úřadu. Za současného stavu stavby nelze vyloučit, že některá z jejích částí ohrozí své okolí pádem. Poukazuje-li žalobce na výšku obvodové stěny stavby (30 – 60 cm), musí soud uvést, že podle odborného posouzení ze dne 27. 3. 2023 stavba již neplní svou funkci a na mnoha místech je výrazně poškozená. Z toho důvodu by mohlo nastat další zhoršení jejího stavu. K možnému ohrožení osob jistě nemusí dojít jen úplným zavalením vysokou zdí. Její stav například může ohrozit stabilitu ocelové konstrukce, která již nyní byla provizorně podepřena dřevěnou kulatinou. Ke stavbě lze přitom volně přistoupit z pozemku parc. č. XB osoby zúčastněné na řízení, jež dle vyjádření v odvolacím řízení pořádá vzdělávací a kulturní akce pro děti a širokou veřejnost (ani s tímto tvrzením žalobce nepolemizuje). Z fotografií je patrné, že obvod stavby byl „omotan“ zeleným pletivem a páskou s nápisem „zákaz vstupu“. Nicméně toto opatření zjevně nemůže (v potaz bylo vzato již při formulaci závěrů odborného posouzení ze dne 27. 3. 2023) zabránit pádu jednotlivých částí stavby, případně vstupu pod ní (na fotografiích lze pozorovat mezery mezi pletivem a zemí v místech, kde je obvodová stěna rozpadlá).
25. Žalovaný též odkazem na § 132 odst. 3 písm. c) stavebního zákona vyvrátil tvrzení, že odstranění stavby je pouze v soukromém zájmu osoby zúčastněné na řízení. Dle tohoto ustanovení se veřejným zájmem rozumí požadavek, aby stavba neohrožovala mj. život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí a sousední stavby, popřípadě nezpůsobovala jiné škody či ztráty. Přitom je nerozhodné, že ke stavbě je přístup pouze z pozemku vlastněného osobou zúčastněnou na řízení, neboť ten je využíván k pořádání akcí pro veřejnost.
26. Z výše uvedených důvodů žalovaný nepochybil, pokud prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl. Přílehlavě odkázal na výše citované závěry odborných vyjádření, neboť právě ty poskytují oporu zhodnocení skutkového stavu stavebním úřadem. Žalovaný též správně argumentoval, že v řízení podle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona je relevantní toliko to, zdali je stavba svým stavebně technickým stavem schopna ohrozit své okolí či nikoliv. Ze shora uvedeného plyne, že tomu tak je. S žalobcem proto nelze souhlasit, že by správní orgány jen převzaly zjištění z odborného posouzení ze dne 27. 3. 2023. Je pravdou, že šlo o jeden z významných podkladů, ze kterého správní orgány vycházely, ale zároveň jej hodnotily v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu (např. stavební úřad jej konfrontoval se statickým posouzením ze dne 15. 2. 2022 a vysvětlil, proč se jejich závěry částečně liší). Stavební úřad vlastní úvahou podloženou shromážděnými podklady dospěl k tomu, že zejména osoby pohybující se v okolí stavby na pozemku parc. č. XB mohou být ohroženy pádem jednotlivých částí stavby, která je očividně v havarijním stavu. Jak žalovaný trefně podotkl, žalobce o správnosti jednotlivých podkladů nevyvolal důvodné pochybnosti. Nebylo proto třeba, aby je správní orgány sáhodlouze hodnotily. Stručná, ale přesvědčivá úvaha stavebního úřadu v tomto případě postačuje. Soud proto v mezích uplatněných žalobních bodů neshledal porušení žalobcem uváděných ustanovení správního řádu.

Závěr a náklady řízení

27. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky jsou nedůvodné, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Dokazování soud neprováděl, neboť si při posouzení věci vystačil s obsahem správního spisu, z něhož vychází (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobce v řízení navrhoval důkazy toliko k prokázání svých tvrzení vztahujících se k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby (viz podání ze dne 28. 6. 2024 a ze dne 3. 7. 2024). Jednalo se o fotografie stavby z období po vydání napadeného rozhodnutí a námitky k exekuční výzvě ze dne 4. 6. 2024. Tyto skutečnosti by ale soud ani nemohl zohlednit, neboť při přezkumu napadeného rozhodnutí je rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování žalovaného (viz § 75 odst. 1 s. ř. s.).
29. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
30. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí nebyla v řízení uložena žádná povinnost a soud neshledal okolnosti hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. října 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.